

Dolores Redondo
A láthatatlan őrző
Trivium Kiadó, 2014, 336 oldal, 3490 Ft

Több szem többet lát. Nézzük, miként láttatják a spanyol irodalom új csillagát országga vezető lapjai: „Micsoda regény! A láthatatlan őrző, amellyel Dolores Redondo bemutatkozik a krimi műfajában, nagyszerű. Az első oldalától megragad, nem tudod letenni, s amikor a végéhez érsz, azt szeretnéd, hogy folytatódjék. Redondo tökéletes összetevőket választott, egy részük eredeti és meglepő.” – Így kezdődik *A láthatatlan őrző bűbájos vonzereje* címmel megjelent kritika a nagynevű El País kulturális blog rovatában.

A második legnagyobb nyomtatott spanyol napilap, az El Mundo így ír a szerzőről és könyvéről: „Az utóbbi idők egyik irodalmi meglepetése. Első regénye, *A láthatatlan őrző* több mint 113 ezer példányban kelt el 14 utánnyomással, és 23 országban vásárolták meg a jogait. A trilógia második része, *A csontok öröksége* épp hogy megérkezett, s néhány nap alatt a listák élére ugrott – már a második kiadása készül. Mindez nagyszerű, s hamarosan a filmvászonra érkeznek.”

A 20 perces ingyenes napilap (mely magát a legolvasottabb spa-

A láthatatlan őrző

Dr. Osman Péter könyvajánlója

nyol újságnak nevezi) egyebek mellett ezeket írja: „Könyvei Amaia Salazar rendőrfelügyelőnő, a tartományi rendőrség (Baszkföld) gyilkossági nyomozója lépéseit követik attól kezdve, hogy megtalálták egy fiatal lány holttestét a Baztán folyó mentén. Jóllehet a regény nem önéletrajzi indíttatású, a szerző elismeri, hogy Salazar alakja ahhoz a családhoz kötődik, amelyben felnőtt, jellemvonásai hasonlítanak nőkére, akik ott körülötte voltak.” (Redondo maga is baszk születésű.) A baszk reggeli napilap, az El Diario Vasco így magyarázza a sikerét: „Úgy érezzük, sikerének kulcsát a misztériumnak és a legendának az a megragadó és átütő ötvöze adja, amely oly hathatósan működteti a bűnügyi thrillerek hagyományos eszközeit, s amely ügyesen összekapcsolja a Baztán völgyében ma is élő ősi babonákat, a főszereplő elé került rituális gyilkosságok mitológiai gyökereit, s a Navarrai Tartományi Rendőrség felügyelőjét, az intelligens, kemény nőt, aki traumák bélyegét hordja a gyermekora óta, amely már maga is a történelem

részévé vált. »A siker olyan, mint egy megvadult ló vagy egy harci bika: nem tudod irányítani, tehát csak az marad, hogy kapaszkodj erősen, mosolyogj, és élvezd, amíg tart«, magyarázta az író.”

S térjünk vissza az El País cikkéhez, ahogy Redondót idézi: „Az ezen a vidéken tipikus matriarchátusról akartam írni. Az asszonyok azok, akiknek nagyobb a súlya, jelentősége, ők hozzák a döntéseket. Regényemben a bűnök inkább csak másodlagosak, a család a fontos. El akartam szakadni a rémtetteket nyomozó magányos, alkoholista rendőr szokásos alakjától, s a regényemet Baszkföld vagy Navarra valamelyik részének hangulatába helyezni.”

Redondo 2014-ben megkapta a bilbaói Könyv Ünnepe rangos kitüntetését, az Ezüst tollat, s azt azoknak ajánlotta, „akik kezdettől bíztak benne”: a bilbaói könyvkereskedőknek. „Kevés kitüntetés annyira legitim és hiteles, mint amely a könyvkereskedőtől és az olvasóktól jön”, mondta.

Több szem többet lát. Hogy érdemes elolvasni *A láthatatlan őrzőt*, azt én is megerősíthetem.